

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/241/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224887
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813224887.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Miklánkovej v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: F. R., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, Q., zastúpenej advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, za účasti Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, zastúpené advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 3.571,70 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. decembra 2015, č. k. 18C/80/2015-211, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd, ako súd prvej inštancie, v bode I. zamietol žalobu žalobcu, ktorou uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie 3.571,70 eur s príslušenstvom, v bode II. žalobcovi uložil zaplatiť žalovanej a občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, vo výške 1.449,02 eur, na označený účet ich spoločného právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku konštatoval skutkové zistenia, podľa ktorých Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľ a žalovaná, ako dlžníčka (spolu s X. ako dlžníkom), uzavreli dňa 14.04.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0372378127. Veriteľ na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk). Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 11,10% ročne, so splatnosťou prvej splátky dňa 01.05.2005, a splatnosťou splátok k 1. dňu v kalendárnom mesiaci a konečnou splatnosťou úveru k 01.04.2015. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 47,73 eur (1.438 Sk). Dňa 22.09.2009 bol medzi zmluvnými stranami uzavretý Dodatok č. 1 k predmetnej úverovej zmluve, ktorou zmluvné strany zmenili výšku mesačných splátok. Slovenská sporiteľňa listom zo dňa 27.02.2013, označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, oznámil žalovanej mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú, spolu s pôvodne označeným X., na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.763,91 eur, najneskôr do 10 dní od prevzatia tohto oznámenia. Žalobca uplatnil nárok proti žalovanej ako svoju pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 28.03.2013. Žalobca nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, t. j. písomnú výzvu banky, omeškanie trvajúce viac ako 90 dní. Z listín, predložených žalobcom do vyhlásenia rozhodnutia, nebolo preukázané,

že žalovaná bola písomne vyzvaná veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a.s., a že by po tejto výzve bola v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho záväzku.

3. Na základe uvedených zistení dospel k právnomu záveru, že obrana žalovanej a vedľajšieho účastníka na jej strane, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimitáciu, je správna. Postúpenie pohľadávky pre nesplnenie zákonných predpokladov podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z., je absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Povinnosťou žalobcu bolo v konaní preukázať svoje tvrdenie o nadobudnutí pohľadávky, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno.

4. Vzhľadom na to, že žalovaná uplatnila aj námietku premlčania nároku žalobcu, okresný súd posudzoval námietku v zmysle § 565, § 53 ods. 9 a § 101 a 103 Občianskeho zákonníka. V zmluve bolo dohodnuté že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov ktoré trvá viac ako 10 dní. Veriteľ však musí pri zosplatnení dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky, t.j. v danom prípade najmenej splátkou splatnou k 01.07.2010 (č.1.81 prehľad z obrátov na úverovej zmluve) a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením odporcovi (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto uplynula splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie a pokiaľ navrhovateľ podal návrh 26.11.2013, je zrejme, že ho podal po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročenosťou nesplnenej splátky, v danej veci splatnej 01.07.2010. Vzhľadom k uvedenému, súd považoval nárok navrhovateľa za premlčaný a aj preto ho zamietol.

5. V konaní úspešnej žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi, ktorí boli zastúpení jedným advokátom, priznal náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorej výšku špecifikoval podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

6. V závere okresný súd dodal, že po vyhlásení rozsudku žalobca doručil súdu ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní aj ďalšie listinné dôkazy, na tieto listiny už nemohol prihladať.

7. Proti tomuto rozsudku žalobca podal včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Deklaroval uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Namietal záver okresného súdu, že nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky ich právnym predchodcom, stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Touto zákonnou podmienkou postúpenia, podľa názoru okresného súdu, je písomná výzva banky dlžníkovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorým je ten v omeškaní viac ako 90 dní. Splnenie tejto povinnosti nepreukázali, preto súd určil, že postúpenie je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

8. Žalobca v odvolaní uviedol, že aktívnu vecnú legitimitáciu preukázal predložením oznámenia o postúpení pohľadávky, ktorým si postupca, Slovenská sporiteľňa, a.s. splnil povinnosť podľa § 526 Občianskeho zákonníka. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenia pohľadávky, podporne poukazuje na rozhodnutie NS SR 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003. Účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Za daných podmienok môže banka postúpiť pohľadávku aj na inú osobu, ako je banka, teda aj na osobu, ktorá ako taká nie je viazaná bankovým tajomstvom, a to aj bez súhlasu klienta. Ak by postúpila pohľadávku na inú osobu skôr, ako sú splnené stanovené podmienky a zároveň by nemala na postúpenie pohľadávky súhlas, porušuje tým bankové tajomstvo. Účel ustanovení je vyjadrený aj v dôvodovej správe k § 92 vládneho návrhu zákona o bankách, podľa ktorej v ustanoveniach odsekov 1 až 7 (teraz ods. 8) sa upravujú ďalšie prípady

prelomenia bankového tajomstva. Nejde však o zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, nedodržanie ktorých by spôsobovalo neplatnosť postúpenia.

9. Žalovaná v písomnom stanovisku k odvolaniu žalobcu žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že v plnom rozsahu sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu a naďalej trvá na absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, ako dôvodu, pre ktorý okresný súd žalobu zamietol. Akcentovala, že aj v prípade, že žalobca doloží v konaní samotnú výzvu, je súčasne povinný doložiť aj doklad, preukazujúci zaslanie tejto výzvy žalovanému. V opačnom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania predmetnej skutočnosti. Rovnako tak je potrebné, aby právny predchodca, ak chce postúpiť úver na tretiu osobu, zosplatnil tento úver pred postúpením, pričom je povinný dodržať postup podľa § 5b ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 139,71 eur. Na podporu svojho právneho názoru citoval z viacerých rozhodnutí vyšších súdov (KS v Prešove, KS v Trenčíne, KS v Žiline, KS v Bratislave).

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov, a to podľa predchádzajúcej procesnej právnej úpravy - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), i keď od 1. júla 2016 je účinný Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým sa rekonfiguroval doterajší procesný predpis - OSP. Vzhľadom na intertemporálnu úpravu v ustanovení § 470 odsek 2 prvá veta CSP, v zmysle ktorej právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, bolo potrebné odvolanie žalobcu, podané 29.02.2016 posudzovať podľa ustanovení § 212 odsek 1 OSP z hľadiska spôsobilosti odvolacích dôvodov, ktoré uplatnil v odvolaní (§ 205 odsek 2 písmeno d/ a f/ OSP). Odvolanie žalobcu prejednal bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. V prejednávanej veci žalobca uplatnil proti žalovaným (X.) nárok na zaplatenie 3.571,70 eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že podľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú uzatvoril s pôvodným veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a.s., nadobudol od pôvodného veriteľa pohľadávku proti žalovaným z úverovej zmluvy, uzavretej pôvodným veriteľom a žalovanými dňa 14.04.2005.

12. Okresný súd žalobu zamietol, keď na základe skutkových zistení dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázať, že došlo k postúpeniu pohľadávky v zmysle zákonných kritérií v zákone o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac ako 90 dní), preto je postúpenie neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu.

13. S uvedeným právnym posúdením veci okresným súdom sa odvolací súd identifikoval. Žalobca síce až v deň pojednávania (ako to napokon uviedol aj okresný súd vo svojom rozsudku) doručil konajúcemu súdu listiny o postúpení pohľadávky, ako aj výzvu sporiteľne, a.s., zo dňa 12.09.2011 (ftc. čl. 183 spisu), avšak uvedená listina ešte nepreukazuje, že predmetná listina bola doručená dlžníkovi, aby bolo možné konštatovať, že je právne účinná. Za tejto situácie, keď záver o neplatnosti postúpenia pohľadávky a v dôsledku toho nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu korešponduje s doterajšou interpretáciou príslušného ustanovenia zákona o bankách v súdnej praxi (§ 92 ods. 8), ako to napokon uviedla aj žalovaná a nebol rozumný dôvod odchyliť sa od takejto justičnej praxe, preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. O jeho výške rozhodne okresný súd v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Tento rozsudok prijal senát Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).